

BIJLAGE VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING.

VERTALING VAN HET VERDRAG TOT BESCHERMING VAN PLANTEN.

De Bonds-President der Republiek Oostenrijk; Zijne Majesteit de Koning der Belgen; de President der Vereenigde Staten van Brazilië; de President der Republiek Chili; Zijne Majesteit de Koning van Denemarken; Zijne Majesteit de Koning van Egypte; Zijne Majesteit de Koning van Spanje; de President der Republiek Finland; de President der Fransche Republiek; de President der Republiek Haïti; Zijne Doorluchtige Hoogheid de Rijksbestuurder van het Koninkrijk Hongarije; Zijne Majesteit de Koning van Italië; Hare Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertogin van Luxemburg; Zijne Majesteit de Sultan van Marokko; Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen; de President der Republiek Paraguay; Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden; de President van de Poolse Republiek; de President van de Portugeesche Republiek; Zijne Majesteit de Koning van Roemenië; Zijne Majesteit de Koning der Serven, Kroaten en Slovenen; de Bondsraad van den Zwitserschen Bond; Zijne Hoogheid de Bey van Tunis; de President der Republiek Uruguay,

het nut erkend hebbende van een internationale regeling en samenwerking tot wering en bestrijding van plantenziekten en van voor planten schadelijke dieren, alsmede van een nauwere samenwerking tot dit doel, hebben besloten daartoe een verdrag te sluiten en hebben als Hunne Gevolmachtigden aangewezen:

De Bondspresident der Republiek Oostenrijk:

den Heer Alois Vollgruber, Raad bij het Gezantschap van Oostenrijk bij Zijne Majesteit den Koning van Italië, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut;

den Heer Dr. Bruno Wahl, Hofraad, Directeur van het Bondsinstituut voor Bescherming van Planten te Weenen.

Zijne Majesteit de Koning der Belgen:

den Heer Hector van Orshoven, Directeur van den Dienst voor den Tuinbouw van het Ministerie van Landbouw,

bijgestaan door den Heer Charles Pijnaert, Voorzitter van de Syndikale Kamer van Belgische Hoveniers, Lid van den Hoogeren Tuinbouwraad.

De President der Vereenigde Staten van Brazilië:

den Heer Dr. Deoclecio de Campos, Oud-Volksvertegenwoordiger, Handelsattaché aan de Ambassade van Brazilië bij Z.M. den Koning van Italië, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut;

den Heer Alberto Betim Paes Leme, Professor aan de Polytechnische School en aan het Nationaal Museum te Rio de Janeiro.

De President der Republiek Chili:

Don Hector Soza Werth, Landbouwkundig Ingenieur.

Zijne Majesteit de Koning van Denemarken:

den Heer Johan Christian Westergaard Kruse, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Z.M. den Koning van Italië, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut.

Zijne Majesteit de Koning van Egypte:

den Heer Edward Ballard, Directeur van de Afdeeling Bescherming van Planten aan het Ministerie van Landbouw;

den Heer Tewfik Fahmy, Eerste specialist-mycoloog aan de Afdeeling Bescherming van Planten van het Ministerie van Landbouw;

den Heer Fathalla Hetata, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut.

Zijne Majesteit de Koning van Spanje:

Zijne Excellentie Don Cipriano Muñoz y Manzano, Graaf de la Viñaza, Grande van Spanje, Ambassadeur van Z. M. den Koning van Spanje bij Z. M. den Koning van Italië;

Don Francisco Bilbao y Sevilla, Landbouwkundig Ingenieur, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut.

De President der Republiek Finland:

den Heer Rolf Thesleff, Doctor in de Letteren, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Z. M. den Koning van Italië;

den Heer Johan Ivar Liro, Hoogleraar aan de Universiteit van Helsingfors.

De President der Fransche Republiek:

den Heer Maurice Lesage, Directeur van den Landbouw aan het Ministerie van Landbouw;

den Heer Jules Michel Saulnier, Hoofd van den Dienst voor bescherming van planten en van de Plantenziektenkundige Inspectie.

De President der Republiek Haïti:

den Heer Augusto Saccomanni, Consul-Generaal der Republiek Haïti, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut.

Zijne Doorluchtige Hoogheid de Rijksbestuurder van het Koninkrijk Hongarije:

Zijne Excellentie den Heer Rodolphe de Márffy-Mantuano, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut; den heer Prof. Joseph Jablonowski, Directeur-Generaal van den Koninklijken Hongaarschen Proefnemingsdienst.

*Zijne Majesteit de Koning van Italië:**Voor Italië:*

Zijne Excellentie den Heer Prof. Giuseppe De Michelis, Senator, Ambassadeur van Z. M. den Koning van Italië, Lid en Voorzitter van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut;

den Heer Prof. Vittorio Peglion, Volksvertegenwoordiger, Directeur van het Hooger Landbouwinstituut te Bologna;

den Heer Dr. Mario Mariani, Directeur-Generaal van den Landbouw aan het Ministerie van Economische Zaken;

bijgestaan door:

den heer Prof. Filippo Silvestri, Directeur van het Hooger Landbouwinstituut te Portici;

den Heer Prof. Lionello Petri, Directeur van het Koninklijk Station voor Plantenziektenkunde te Rome;

den Heer Prof. Piero Voglino, Directeur van het Laboratorium voor plantenziektenkundige proefnemingen te Turijn;

Voor Cyrenaica:

Zijne Excellentie den Heer Prof. Giuseppe De Michelis, Senator, Ambassadeur van Z. M. den Koning van Italië, Lid en Voorzitter van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut;

den Heer Prof. Vittorio Peglion, Volksvertegenwoordiger, Directeur van het Hooger Landbouwinstituut te Bologna;

den Heer Dr. Mario Mariani, Directeur-Generaal van den Landbouw aan het Ministerie van Economische Zaken;

bijgestaan door:

den Heer Alessandro Trotter, Professor aan het Hooger Landbouwinstituut te Portici;

Voor Erytra:

Zijne Excellentie den Heer Prof. Giuseppe De Michelis, Senator, Ambassadeur van Z. M. den Koning van Italië, Lid en Voorzitter van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut;

den Heer Prof. Vittorio Peglion, Volksvertegenwoordiger, Directeur van het Hooger Landbouwinstituut te Bologna;

den Heer Dr. Mario Mariani, Directeur-Generaal van den Landbouw aan het Ministerie van Economische Zaken;

bijgestaan door:

den Heer Dr. Alfonso Chiaromonte, van het Italiaansch Koloniaal Landbouwkundig Instituut te Florence;

Voor Italiaansch Somaliland:

Zijne Excellentie den Heer Prof. Giuseppe De Michelis, Senator, Ambassadeur van Z. M. den Koning van Italië, Lid en Voorzitter van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut;

den Heer Prof. Vittorio Peglion, Volksvertegenwoordiger, Directeur van het Hooger Landbouwinstituut te Bologna;

den Heer Dr. Mario Mariani, Directeur-Generaal van den Landbouw aan het Ministerie van Economische Zaken;

bijgestaan door:

den Heer Dr. Alfonso Chiaromonte, van het Italiaansch Koloniaal Landbouwkundig Instituut te Florence;

Voor Tripolis:

Zijne Excellentie den Heer Prof. Giuseppe De Michelis, Senator, Ambassadeur van Z. M. den Koning van Italië, Lid en Voorzitter van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut;

den Heer Prof. Vittorio Peglion, Volksvertegenwoordiger, Directeur van het Hooger Landbouwinstituut te Bologna;

den Heer Dr. Mario Mariani, Directeur-Generaal van den Landbouw aan het Ministerie van Economische Zaken;

bijgestaan door:

den Heer Alessandro Trotter, Professor aan het Hooger Landbouwinstituut te Portici.

Hare Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertogin van Luxemburg:

den Heer Hector van Orshoven, Directeur van den Dienst voor den Tuinbouw van het Belgische Ministerie van Landbouw.

Zijne Majesteit de Sultan van Marokko:

den heer Louis Dop, Lid van de Fransche Academie van Landbouw, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut, Ondervoorzitter van het Permanente Comité van het Instituut.

Zijne Majesteit de Koning van Noorwegen:

den Heer Johannes Irgens, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Z. M. den Koning van Noorwegen bij Z. M. den Koning van Italië.

De President der Republiek Paraguay:

den Heer Alessandro Bocca, Consul van Paraguay te Rome, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut.

*Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden:**Voor Nederland:*

den Heer Dr. J. J. L. van Rijn, Landbouwconsulent, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut;

den Heer N. van Poeteren, Ingenieur, Hoofd van den Plantenziektenkundigen Dienst te Wageningen;

den Heer E. H. Krelage, Voorzitter van den Nederlandschen Tuinbouwraad te Haarlem;

den Heer Mr. L. Niemöller, Secretaris van het Centraal Bureau voor de Tuinbouwveilingen in Nederland te 's-Gravenhage;

den Heer H. Trienekens, Lid van het Hoofdbestuur van den Katholieken Nederlandschen Boeren- en Tuindersbond.

Voor Nederlandsch-Indië:

den Heer Dr. C. J. J. van Hall, Oud-Directeur van het Instituut voor Plantenziekten te Buitenzorg.

De President der Poolsche Republiek:

Zijne Excellentie den Heer Graaf Stefan Przewdziecki, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Polen bij Z. M. den Koning van Italië;

bijgestaan door:

den Heer Boleslas Mikulski, Handelsraad aan het Gezantschap van Polen, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut;

den Heer Dr. Richard Bledowski, Hoogleraar aan de vrije Poolsche Universiteit te Warschau, Afgevaardigde in den Rijksdag;

den Heer Witold Hoyer, Consulente aan het Ministerie van Landbouw.

De President der Portugeesche Republiek:

Zijne Excellentie den Heer Dr. Henrique Trindade Coelho, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister bij Z. M. den Koning van Italië.

Zijne Majesteit de Koning van Roemenië:

Zijne Excellentie Prins Démètre Ghika, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Z. M. den Koning van Roemenië bij Z. M. den Koning van Italië;

bijgestaan door:

den Heer Dr. Traian Savulescu, Professor aan de Hoogere Landbouwschool te Boekarest.

Zijne Majesteit de Koning der Serven, Kroaten en Slovenen:

Zijne Excellentie Milan M. Rakitch, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van Z. M. den Koning der Serven, Kroaten en Slovenen bij Z. M. den Koning van Italië;

bijgestaan door:

den Heer Dr. Velimir Stoykovitch, Hoofd van het Bureau voor agrarische politiek aan het Ministerie van Landbouw;

den Heer Vladimir Chkoritch, Toegevoegd hoogleraar aan de Universiteit te Zagreb;

den Heer Jovan Popovitch, Hoofd van de plantenziektenkundige inrichting van het natuurhistorisch museum te Sarajevo.

De Bondsraad van den Zwitserschen Bond:

Zijne Excellentie den Heer Georges Wagnière, Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister van den Zwitserschen Bond bij Z. M. den Koning van Italië, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut;

den Heer Albert König, Plaatsvervangend Directeur van de Afdeeling Landbouw van het Bondsdepartement voor Economische Zaken;

den Heer Dr. H. Faes, Directeur van het Bondsstation voor Proefnemingen betreffende den wijnbouw te Lausanne.

Zijne Hoogheid de Bey van Tunis:

den Heer Paul Lescure, Directeur-Generaal van Landbouw, Handel en Kolonisatie;

den Heer H. H. Laverdet, Plaatsvervangend Hoofd van den Dienst van den Landbouw.

De President der Republiek Uruguay:

Don Enrique José Rovira, Consul van Uruguay te Rome, Lid van het Permanente Comité van het Internationaal Landbouwinstituut,

die, daartoe behoorlijk gemachtigd, vergaderd te Rome in het gebouw van het Internationaal Landbouwinstituut, zijn overgekomen omtrent het navolgende:

Artikel 1.

De verdragsluitende landen verbinden zich tot het nemen van die maatregelen van wetgevend en administratief aard, welke noodzakelijk zijn om een gemeenschappelijk en doeltreffend optreden tegen den invoer en de verspreiding van plantenziekten en van voor planten schadelijke dieren te verzekeren.

Deze maatregelen zullen in het bijzonder betreffen:

1°. Het toezicht op alle culturen, boomkwekerijen, tuinen, kassen en alle andere inrichtingen waarvan de voortbrengselen bestemd zijn voor den handel in planten en deelen van planten.

Elk der verdragsluitende landen zal regelmatig een lijst bijhouden van de verschillende culturen, beplantingen en voortbrengselen, welke aan dit toezicht zijn onderworpen.

2°. Het vaststellen van het optreden van plantenziekten en van voor planten schadelijke dieren, alsmede het aanduiden van de besmette streken.

3°. De middelen ter voorkoming en bestrijding van plantenziekten en van voor planten schadelijke dieren.

4°. Het in leven roepen van bepalingen op het vervoer in allerlei vorm en op de verpakking van planten en deelen van planten, met verbod daartoe eenig middel of eenige stof te bezigen, waarvan het gebruik een werkelijk gevaar oplevert voor de verbreiding van plantenziekten of van voor planten schadelijke dieren.

5°. De gevolgen verbonden aan het inbreuk maken op de uitgevaardigde maatregelen.

Artikel 2.

In elk land, dat tot dit verdrag is toegetreden, zal een officieele organisatie voor de bescherming van planten, bestemd om de in artikel 1 bedoelde maatregelen uit te voeren, in het leven worden geroepen.

Deze officieele organisatie zal ten minste omvatten:

1°. Een instelling voor studie en technisch-wetenschappelijk onderzoek op het gebied der microbiologie, plantenziektenkunde en dierkunde, toegepast op den landbouw.

2°. Een officieele dienst voor de bescherming van planten, waaraan in het bijzonder zal zijn opdragen:

a. het toezicht op de culturen en inrichtingen, bedoeld in artikel 1, met het oog op de vaststelling van het optreden en de verbreiding van plantenziekten en van voor planten schadelijke dieren;

b. het verbreiden van kennis van plantenziekten en van voor planten schadelijke dieren, alsmede van de maatregelen om deze te voorkomen en te bestrijden;

c. het onderzoek van zendingen van planten en deelen van planten;

d. de afgifte van verklaringen nopens den gezondheids-toestand en den oorsprong van zendingen van planten en deelen van planten.

Artikel 3.

De maatregelen, bedoeld in artikel 2, onder 1°, moeten zijn tot stand gekomen op het tijdstip der bekrachtiging van of der toetreding tot dit verdrag; alle andere maatregelen, bedoeld in artikel 2, moeten door elk land zijn genomen binnen een zoo kort mogelijken termijn en uiterlijk twee jaren na de bekrachtiging van of de toetreding tot dit verdrag.

Artikel 4.

De verdragsluitende landen verbinden zich tot het nemen van die maatregelen, welke noodig zijn, hetzij om plantenziekten en voor planten schadelijke dieren te voorkomen of te bestrijden, hetzij om toezicht te houden op den invoer van planten en deelen van planten, in het bijzonder uit die landen, welke nog geen officieele organisatie voor de bescherming van planten bezitten.

Wanneer de verdragsluitende landen eischen, dat planten of deelen van planten, welke ten invoer worden aangeboden, vergezeld zijn van een gezondheidsverklaring, afgegeven door een bevoegden en door het land van uitvoer behoorlijk gemachtigden ambtenaar, moeten de verdragsluitende landen zich richten naar de bepalingen van dit verdrag.

Artikel 5.

De invoer van planten en deelen van planten, welke vergezeld moeten zijn van een gezondheidsverklaring, of welke onderworpen moeten worden aan een gezondheidsonderzoek, kan slechts plaats vinden over de douanekantoren, voorkomend op een door het land van invoer vast te stellen lijst, waarbij rekening moet worden gehouden met de noodzakelijkheid den internationalen handel niet te belemmeren. Deze lijst zal door het invoerend land bekend gemaakt worden in het officieel orgaan,

waarin de wetten en voorschriften, die voor zijn grondgebied van kracht zijn, worden opgenomen, en aan de uitvoerende landen op hun verzoek toegezonden worden.

Artikel 6.

Elk land behoudt het recht om planten of deelen van planten te onderzoeken, aan een quarantaine te onderwerpen, of den invoer daarvan tijdelijk en bij uitzondering te verbieden, zelfs wanneer de zendingen vergezeld gaan van een gezondheidsverklaring. Het land, dat een maatregel tot verbod van invoer neemt, moet de beweegreden daarvan kenbaar maken.

Het onderzoek moet binnen een zoo kort mogelijk termijn uitgevoerd worden en voor niet voor bewaring geschikte voortbrengselen onmiddellijk na aankomst van de koopwaar in de lokalen, waar het onderzoek gewoonlijk geschiedt.

Wanneer zendingen besmet of aangetast blijken te zijn, geeft het land van invoer daarvan onmiddellijk langs den snelsten weg kennis aan de Regeering van het land van uitvoer, die aan de hand van haar eigen voorschriften handelend optreedt. De zendingen, welke besmet of aangetast blijken te zijn, kunnen aan een ontsmetting of een andere behandeling worden onderworpen in overeenstemming met de wetgeving, welke daarop in het land van invoer van kracht is, of kunnen worden geweigerd of vernietigd, alles op kosten van den belanghebbende, zonder dat dit land in eenig geval aansprakelijk kan worden gesteld voor de schade, welke het gevolg van de genomen maatregelen mocht zijn.

Indien de vernietiging heeft plaats gehad zal een proces-verbaal gemaakt worden en onverwijld toegezonden worden aan de Regeering van het betrokken land.

Artikel 7.

De landen, die door gezondheidsmaatregelen van algemeenen aard den invoer van bepaalde planten of deelen van planten verbieden, moeten hun met redenen omkleede beslissing bekend maken in het officieel orgaan, waarin wetten en voorschriften, die voor hun grondgebied van kracht zijn, worden opgenomen, en daarvan onverwijld kennis geven aan het Internationaal Landbouwinstituut.

Artikel 8.

De verdragsluitende landen nemen de verplichting op zich om op grond van phyto-sanitaire bescherming slechts dan maatregelen uit te vaardigen, waarbij de invoer of de doorvoer van planten of deelen van planten, afkomstig uit een bepaald land, wordt verboden, wanneer de aanwezigheid van een plantenziekte of van een voor planten schadelijke diersoort werkelijk op het gebied van dat land is vastgesteld en het werkelijk noodzakelijk is de culturen van het land, dat het invoerverbod heeft uitgevaardigd, te beschermen.

Artikel 9.

De gezondheidsverklaringen zijn ingericht overeenkomstig het bij dit verdrag gevoegde model.

De afgifte der verklaringen geschiedt zoodanig, dat naar haar echtheid eventueel een onderzoek kan worden ingesteld.

Elk verdragsluitend land zal nagaan welke maatregelen moeten worden genomen, ten einde, zonder zijn waarborgen te verminderen, het aantal gevallen, waarin een gezondheidsverklaring wordt vereischt voor den invoer van voortbrengselen, die niet gebruikt zullen worden voor uitplanting, zooals granen, ooft, groenten en snij-bloemen, tot het strikt noodige te beperken.

Artikel 10.

In afwijking van bovenstaande bepalingen:

a. is de invoer van planten of deelen van planten, alsmede van monsters van plantenziekten en van voor planten schadelijke dieren en van aangetaste planten voor wetenschappelijke onderzoekingen geoorloofd, indien door de betrokken landen daartoe machtiging is verleend en mits de goede staat der zending alle

waarborgen biedt tegen verbreiding van plantenziekten en van voor planten schadelijke dieren;

b. kunnen aangrenzende landen in onderling overleg hun uitwisseling van planten of deelen van planten vergemakkelijken.

Artikel 11.

De verschillende verdragsluitende landen worden uitgenoodigd om op het tijdstip der bekrachtiging van dit verdrag in het officieel orgaan, waarin de wetten en voorschriften, die voor hun grondgebied van kracht zijn, worden opgenomen, bekend te maken de lijst van plantenziekten en voor planten schadelijke dieren, waartegen zij zich meer in het bijzonder willen beschermen en welke onderscheidenlijk op de gezondheidsverklaringen moeten voorkomen, alsmede om deze lijst mede te deelen aan het Internationaal Landbouwinstituut. De landen, die later toetreden, dienen deze lijst in op het tijdstip van hun toetreding.

Deze lijst zal worden bijgehouden en iedere latere wijziging moet op bovengenoemde wijze worden bekend gemaakt en onverwijld aan het Internationaal Landbouwinstituut worden medegedeeld.

Artikel 12.

Elk verdragsluitend land zal van het bestaan of van de inrichting van een officieelen dienst voor bescherming van planten kennis geven aan het Internationaal Landbouwinstituut.

Artikel 13.

De Hooge verdragsluitende Partijen verbinden zich om onverwijld aan het Internationaal Landbouwinstituut de mededeelingen te zenden, bedoeld in artikel 9 van het Internationaal Verdrag van 7 Juni 1905¹⁾ en alle andere mededeelingen, welke op het onderhavige verdrag betrekking hebben.

Artikel 14.

Elk voorstel tot wijziging van dit verdrag moet worden medegedeeld aan het Internationaal Landbouwinstituut.

¹⁾ Artikel 9 van het Internationaal Verdrag van 7 Juni 1905:

De werkzaamheden van het Instituut, welke tot de internationale belangen moeten beperkt blijven, zullen bestaan in:

a. het zoo snel mogelijk verzamelen, bestudeeren en publiceeren van statistische, technische of oeconomische gegevens betreffende de cultuur, het voortbrengen zoowel van dierlijke als van plantaardige producten, den handel in landbouwproducten, alsmede de prijsnoteringen op de verschillende markten;

b. het eveneens zoo snel mogelijk mededeelen van alle zooveel besproken gegevens aan de belanghebbenden;

c. het opgeven van de arbeidsloonen in den landbouw;

d. het bekend maken van nieuwe plantenziekten, welke op eenig punt van den aardbol mochten optreden, met opgave van de aangetaste landstreken, van den loop der ziekte, benevens, zoo mogelijk, van de ter bestrijding afdoende middelen;

e. het bestudeeren in haren vollen omvang van de vraagstukken, betreffende de coöperatie, de verzekering en het krediet op landbouwgebied; het verzamelen en publiceeren van gegevens, welke in de verschillende Staten de organisatie van het coöperatie-, verzekerings- en kredietwezen op landbouwgebied ten nutte zouden kunnen komen;

f. e.q. het onderwerpen aan de goedkeuring der Regeeringen van maatregelen voor de bescherming der aan de landbouwers gemeenschappelijke belangen en voor de verbetering van hunne levensomstandigheden, na vooraf alle noodige gegevens te hebben verzameld, welke tot voorlichting zouden kunnen strekken, als: wenschen uitgesproken door Internationale of andere Congressen op het gebied van den landbouw en de landbouwkundige wetenschappen, door landbouwverenigingen, academiën, wetenschappelijke lichamen, enz.

Alle vraagstukken, welke de oeconomische belangen, de wetgeving en de administratie van één afzonderlijken Staat betreffen, zullen onttrokken moeten blijven aan de bemoeiingen van het Instituut.

Goedkeuring van het op 16 April 1929 te Rome gesloten verdrag tot bescherming van planten.

Artikel 15.

De toegetreden Staten worden uitgenoodigd de wering en bestrijding van plantenziekten en van voor planten schadelijke dieren te vergemakkelijken, door elkander daarbij onderling te steunen en door het daartoe uitwisselen van inlichtingen en bestrijdingsmiddelen, waarover zij beschikken.

Artikel 16.

Indien er geschillen mochten ontstaan over de uitlegging der bepalingen van dit verdrag, of praktische moeilijkheden bij zijn toepassing, of wanneer een land de beweegredenen van maatregelen houdende een verbod van invoer van planten of deelen van planten, afkomstig van zijn gebied, wil betwisten, kan een der belanghebbende partijen in overeenstemming met de andere partij aan het Internationaal Landbouwinstituut verzoeken een poging tot bemiddeling te doen.

Te dien einde zal eene technische commissie, waarin de belanghebbende Staten en het Internationaal Landbouwinstituut elk een deskundige zullen benoemen, het geschil onderzoeken, waarbij zij rekening houdt met alle bescheiden en overtuigingsstukken, welke dienstig kunnen zijn. Deze commissie brengt een verslag uit, hetwelk door het Internationaal Landbouwinstituut aan elk der belanghebbende landen wordt medegedeeld, waarbij de volledige vrijheid der Regeeringen voor haar verdere handelingen blijft voorbehouden.

De belanghebbende Regeeringen verbinden zich om gezamenlijk de onkosten van de opdracht, welke aan de deskundigen wordt toevertrouwd, te dragen.

Artikel 17.

De verdragsluitende landen behouden zich elk voor zich de vrijheid voor, om op den invoer van planten of deelen van planten, welke zijn voortgebracht in en komen uit een niet tot dit verdrag toegetreden land, geheel of gedeeltelijk de daarbij voorziene regeling toe te passen, doch slechts in zooverre als elk van hen van oordeel zal zijn, dat de organisatie van de bescherming van planten in dat land werkelijk de vereischte waarborgen biedt en mits bedoeld land wederkeerig dezelfde regeling toestaat voor den invoer van planten of deelen van planten, welke zijn voortgebracht in en komen uit het gebied van het andere land.

In geen geval kan de in overeenstemming met dit artikel overeengekomen regeling voor een niet toegetreden land gunstiger zijn dan die, welke krachtens dit verdrag toepasselijk is.

Artikel 18.

De verdragsluitende landen kunnen bedingen, dat de bepalingen van dit verdrag in de plaats komen van die van alle andere internationale overeenkomsten, welke daaromtrent thans van kracht zijn, voorzover deze bepalingen verenigbaar zijn met de verbintenissen, die tegenover andere Staten bestaan.

Artikel 19.

Dit verdrag zal zoo spoedig mogelijk worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen nedergelegd worden bij de Italiaansche Regeering.

Van elke bekrachtiging zal door de Italiaansche Regeering bericht worden gezonden aan de andere verdragsluitende landen, alsmede aan het Internationaal Landbouwinstituut.

Artikel 20.

De landen, die dit verdrag niet hebben onderteekend, zullen op hun verzoek daartoe kunnen toetreden.

De toetreding zal langs diplomatieken weg worden medegedeeld aan de Italiaansche Regeering en door deze aan de verdragsluitende landen, alsmede aan het Internationaal Landbouwinstituut.

Artikel 21.

Elk verdragsluitend land kan ten allen tijde aan de Italiaansche Regeering de kennisgeving doen toekomen, dat dit verdrag op alle of een gedeelte van zijne koloniën, protectoraten, gebieden onder mandaat, gebieden aan zijn souvereiniteit of gezag onderworpen, of op alle gebieden onder zijn suzeriniteit, toepasselijk is. Het verdrag is toepasselijk op alle gebieden, welke in de kennisgeving zijn aangeduid. Bij gebreke van deze kennisgeving is het verdrag niet op deze gebieden van toepassing.

Artikel 22.

De oorkonde van bekrachtiging of van toetreding moet vergezeld gaan van een formeele verklaring, dat het betrokken land ten minste een instelling bezit als bedoeld in artikel 2, 1°.

Artikel 23.

Dit verdrag treedt in werking: voor de eerste drie soevereine landen, die het zullen hebben bekrachtigd, zes maanden na de dagteekening van de derde bekrachtiging; voor de andere landen zes maanden na de nederlegging van hun oorkonde van bekrachtiging of van toetreding.

Artikel 24.

Het verdragsluitend land, dat dit verdrag wil opzeggen, hetzij voor zijn geheele gebied, hetzij alleen voor zijne koloniën, protectoraten, bezittingen of gebieden, bedoeld in artikel 21, of voor een deel daarvan, moet hiervan kennisgeven aan de Italiaansche Regeering, die zulks onmiddellijk ter kennis brengt van de andere toegetreden Staten en van het Internationaal Landbouwinstituut onder mededeeling van het tijdstip, waarop zij deze opzegging heeft ontvangen.

De opzegging zal slechts gevolg hebben voor het land, dat haar heeft gedaan, of voor de koloniën, protectoraten, bezittingen of gebieden, vermeld in de akte van opzegging, en zulks niet vroeger dan één jaar nadat de kennisgeving door de Italiaansche Regeering is ontvangen.

Ter oorkonde waarvan de onderscheidene gevolmachtigden dit verdrag hebben onderteekend.

Gedaan te Rome den zestienden April 1929, in één exemplaar, hetwelk zal worden nedergelegd in de archieven van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken van Italië. Een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift zal langs diplomatieken weg worden gezonden aan elk land, hetwelk dit verdrag heeft geteekend.

Voor Oostenrijk:

Alois Vollgruber (a. r.).
D. Bruno Wahl (a. r.).

Voor België:

H. van Orshoven.

Voor de Vereenigde Staten van Brazilië:

Deoclecio de Campos (a. r.).

Voor Chili:

D. Hector Soza W. (a. r.).

Voor Denemarken:

Voor Egypte:

Edward Ballard (a. r.).
Fathalla Hetata (a. r.).
Tewfik Fahmy (a. r.).

Voor Spanje:

Comte de la Viñaza.
Francisco Bilbao.

Voor Finland:

Rolf Thesleff.
J. Ivar Liro.

Voor Frankrijk:

M. Lesage.
J. M. Saulnier.

Voor Haïti:

Augusto Saccomanni.

Voor Hongarije:

Rodolphe Marffy Mantuano (a. r.).
Joseph Jablonowski (a. r.).

Voor Italië:

Giusseppe De Michelis.
Vittorio Peglion.
Mario Mariani.

Voor Cyrenaica:

Giusseppe De Michelis.
Vittorio Peglion.
Mario Mariani.

Voor Erytrea:

Giusseppe De Michelis.
Vittorio Peglion.
Mario Mariani.

Voor Italiaansch Somaliland:

Giusseppe De Michelis.
Vittorio Peglion.
Mario Mariani.

Voor Tripolis:

Giusseppe De Michelis.
Vittorio Peglion.
Mario Mariani.

Voor Luxemburg:

H. Van Orshoven.

Voor Marokko:

Louis-Dop.

*Voor Noorwegen:**Voor Paraguay:*

Alessandro Bocca (a. r.).

Voor Nederland:

J. J. L. van Rijn.
N. v. Poeteren.
Niemöller.
H. Trienekens.

Voor Nederlandsch-Indië:

C. J. J. van Hall.

*Voor Polen:**Voor Portugal:*

Henrique Trindade Coelho (a. r.).

Voor Roemenië:

D. J. Ghika.

Voor het Koninkrijk der Serven, Kroaten en Slovenen:

M. M. Rakitch.

Voor Zwitserland:

Wagnière.
A. König.
H. Faes.

Voor Tunis:

P. Lescure.
H. Laverdet.

Voor Uruguay:

Enrique José Rovira.

BIJLAGE.

*(Vermelding van het Land.)***Officieele dienst voor de bescherming van planten.***Volgnummer**Verklaring nopens den gezondheidstoestand en den oorsprong (A).*De ondergeteekende ⁽¹⁾

verklaart, overeenkomstig de uitkomsten:
 van het toezicht op de culturen van oorsprong ⁽²⁾
 van het onderzoek der tot de zending behorende voortbren-
 selen ⁽²⁾

dat de planten of deelen van planten, die de hieronder be-
 schreven zending bevat, zijn gebleken vrij te zijn van ziekten
 en schadelijke dieren en in het bijzonder van de navolgende ⁽³⁾:

Beschrijving van de zending.

Aantal, gewicht en aard der stukgoederen

Merk der stukgoederen

Beschrijving der planten of deelen van planten en vermelding
van de plaats waar zij zijn gekweekt ⁽²⁾

Naam, voornaam en adres van den afzender

Naam, voornaam en adres van den geadresseerde

Plaats en tijdstip van afgifte dezer verklaring

Handteekening:

Stempel.

(A) Er zij aan herinnerd, dat de afzender voor de Landen, die toe-
 passing van het verdrag van Bern (1881) tot wering der druifluis
 eischen, aan deze verklaring moet toevoegen de door genoemd verdrag
 vastgestelde verklaring.

⁽¹⁾ Naam, voornaam, officieele hoedanigheid en adres van den tot
 de afgifte der verklaring gemachtigden ambtenaar.

⁽²⁾ Doorhalen wat niet geëischt wordt door het land van invoer.

⁽³⁾ De mededeelingen betreffende de namen van plantenziekten en
 van voor planten schadelijke dieren, die genoemd zijn in de officieele
 lijst van het Land van invoer en waartegen dit Land zich meer in het
 bijzonder wenscht te beschermen, zullen worden aangevuld door de
 vermelding van elke andere bijzondere voorwaarde, die door genoemd
 Land mocht zijn gesteld.

